

ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО

Факультет права, публічного управління і менеджменту

(назва інституту, факультету)

Кафедра публічного управління та менеджменту

(назва кафедри)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор

з науково-педагогічної роботи

проф. Блажко О.А.

«25» червня 2026 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА ВИБІРКОВОЇ НАВЧАЛЬНОЇ
ДИСЦИПЛІНИ
УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ЕКОСИСТЕМАМИ

(назва навчальної дисципліни)

підготовки магістра

(назва ступеня вищої освіти)

галузі знань D Бізнес, адміністрування та право

(шифр і назва галузі знань)

спеціальності D3 Менеджмент

(код і назва спеціальності)

предметної спеціальності —

(код і назва предметної спеціальності)

спеціалізації —

(назва спеціалізації)

додаткової спеціалізації/спеціальності / предметної спеціальності

(назва додаткової спеціалізації/спеціальності / предметної спеціальності)

Освітньо-професійна програма (для бакалавра, магістра)

Проектний менеджмент

(назва освітньої програми)

інститут, факультет Факультет права, публічного управління і менеджменту

(назва інституту, факультету)

Вінниця – 2026 рік

Робоча програма вибіркової навчальної дисципліни «Управління інноваційними екосистемами» для здобувачів вищої освіти за спеціальністю D3 Менеджмент.

Освітньо-професійна програма Проектний менеджмент СВО Магістр

Мова навчання українська

«25» травня 2026 р., 21 с.

РОЗРОБНИК: Климчук О.В., професор кафедри публічного управління та менеджменту, доктор економічних наук, професор

(прізвище, ініціали авторів, їх посади, наукові ступені, вчені знання)

Рецензенти:

1. Кононенко В.В., завідувач кафедри публічного управління та менеджменту, доктор історичних наук, професор

(прізвище, ініціали, посада, науковий ступінь, вчене знання)

2. Самборська О.Ю., доцентка кафедри публічно-правових дисциплін, кандидатка економічних наук, доцентка

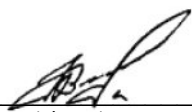
(прізвище, ініціали, посада, науковий ступінь, вчене знання)

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри Публічного управління та менеджменту

(назва кафедри)

Протокол від «03» червня 2026 р. № 11

Завідувач кафедри

(підпис)

Кононенко В.В.
(ініціали, прізвище)

«03» червня 2026 р.

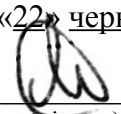
Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні навчально-методичної комісії
інституту/факультету

Права, публічного управління і менеджменту

(назва інституту, факультету)

Протокол від «22» червня 2026 р. № 8

Голова НМК

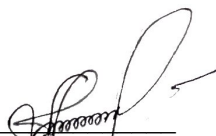

(підпис)

С.А. Лапшин
(ініціали, прізвище)

«22» червня 2026 р.

Погоджено:

Гарант освітньої програми

(підпис)

Н.В. Прямухіна
(ініціали, прізвище)

«22» червня 2026 р.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність,предметна спеціальність, спеціалізація, додаткова спеціалізація/спеціальність / предметна спеціальність, освітня (освітньо- професійна або освітньо- наукова) програма, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Загальна кількість кредитів – 4,0 Кількість кредитів на поточний навчальний рік – 4,0	Галузь знань <u>D Бізнес, адміністрування та право</u> (шифр і назва)	Вибіркова	
Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) 40_ год. сам. роб. <u>реферат, тези конференції</u> (назва)	Спеціальність <u>D3 Менеджмент</u> (код і назва) Освітня (освітньо-професійна або освітньо-наукова) програма <u>Проектний менеджмент</u> (назва)	РІК НАВЧАННЯ	
		1-й	1-й
Загальна кількість годин – 120 Кількість годин на поточний навчальний рік - 120 Кількість годин на 1 семестр – 120		СЕМЕСТР	
		1, 2-й	1, 2-й
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних - 4 самостійної роботи здобувача - 6	Ступінь вищої освіти <u>магістр</u> (назва)	ЛЕКЦІЇ	
		10 годин	4 години
		ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ	
		22 годин	6 годин
		ЛАБОРАТОРНІ ЗАНЯТТЯ	
		Навчальним планом не передбачено	
		ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАНЯТТЯ	
		Навчальним планом не передбачено	
САМОСТІЙНА РОБОТА			
88 годин		110 годин	
ВИД КОНТРОЛЮ:		Залік	

ПРИМІТКА:

Співвідношення кількості годин аудиторних занять та самостійної роботи до загального обсягу годин (%) становить:

для денної форми навчання – 27% / 73%

для заочної форми навчання – 8% / 92%

2. Мета, завдання, компетентності та результати навчання

2.1. Метою навчальної дисципліни «Управління інноваційними екосистемами» є формування у здобувачів вищої освіти системних теоретичних знань і практичних компетентностей щодо принципів, методів, механізмів та інструментів управління

інноваційними екосистемами на різних рівнях функціонування, розвитку взаємодії між суб'єктами інноваційної діяльності, ефективного використання інноваційного потенціалу, створення сприятливого середовища для генерації, комерціалізації та масштабування інновацій, а також набуття навичок розроблення й реалізації управлінських рішень, спрямованих на забезпечення сталого інноваційного розвитку організацій, регіонів і держави в умовах цифрової трансформації, глобальної конкуренції та європейської інтеграції.

2.2. Завданням навчальної дисципліни «Управління інноваційними екосистемами» є: засвоєння теоретичних засад формування, функціонування та розвитку інноваційних екосистем в умовах сучасної економіки знань; вивчення концептуальних підходів, принципів, моделей і механізмів управління інноваційними екосистемами на корпоративному, регіональному, національному та міжнародному рівнях; опанування методів аналізу інноваційного середовища, оцінювання інноваційного потенціалу та визначення факторів розвитку інноваційних екосистем; набуття знань щодо організації взаємодії між основними учасниками інноваційної екосистеми: органами державної влади, бізнесом, закладами вищої освіти, науковими установами, інвесторами, громадськими організаціями та споживачами інновацій; формування навичок застосування сучасних методів стратегічного управління інноваційною діяльністю та розвитку партнерських мереж; оволодіння інструментами створення, розвитку та підтримки стартапів, технологічних парків, бізнес-інкубаторів, акселераторів, інноваційних кластерів і центрів трансферу технологій; вивчення особливостей управління процесами створення, комерціалізації, масштабування та дифузії інновацій; набуття компетентностей щодо формування інноваційної політики організацій, регіонів і держави відповідно до міжнародних стандартів та практик; вивчення механізмів фінансового забезпечення інноваційної діяльності, включаючи венчурне інвестування, грантове фінансування, краудфандинг та інші сучасні інструменти підтримки інновацій; формування навичок оцінювання ефективності функціонування інноваційних екосистем, визначення їх соціально-економічного впливу та конкурентних переваг.

2.3. Компетентності (за освітньо-професійною програмою)

2.3.1. Загальні компетентності

- ЗК 1. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.
- ЗК 3. Навички використання інформаційних та комунікаційних технологій.
- ЗК 4. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.
- ЗК 6. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
- ЗК 7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

2.3.2. Фахові компетентності

- СК 3. Здатність до саморозвитку, навчання впродовж життя та ефективного самоменеджменту.
- СК 4. Здатність до ефективного використання та розвитку ресурсів організації.
- СК 6. Здатність формувати лідерські якості та демонструвати їх в процесі управління людьми.
- СК9. Здатність аналізувати й структурувати проблеми організації, приймати ефективні управлінські рішення та забезпечувати їх реалізацію
- СК10. Здатність до управління організацією та її розвитком.

2.4. Результати навчання за освітньою (освітньо-професійною) програмою

ПРН 1. Критично осмислювати, вибирати та використовувати необхідний науковий, методичний і аналітичний інструментарій для управління в непередбачуваних умовах.

ПРН 2. Ідентифікувати проблеми в організації та обґрунтовувати методи їх вирішення.

ПРН 5. Планувати діяльність організації в стратегічному та тактичному розрізах.

ПРН 7. Організовувати та здійснювати ефективні комунікації всередині колективу, з представниками різних професійних груп та в міжнародному контексті.

Примітка: для обов'язкових навчальних дисциплін – із зазначенням шифрів.

3. Програма навчальної дисципліни

РОЗДІЛ 1. Теоретико-методологічні засади управління інноваційними екосистемами

ТЕМА 1. Теоретичні основи формування та розвитку інноваційних екосистем

Розглядається еволюція наукових підходів до формування концепції інноваційних екосистем та їх роль у забезпеченні сталого соціально-економічного розвитку. Висвітлюються сутність, зміст, основні характеристики та функції інноваційних екосистем як складних відкритих соціально-економічних систем. Аналізуються відмінності між традиційними інноваційними системами, кластерними структурами, мережевими організаціями та інноваційними екосистемами. Особлива увага приділяється моделям Triple Helix, Quadruple Helix та Quintuple Helix, які визначають сучасні механізми взаємодії держави, бізнесу, науки, суспільства та навколишнього середовища. Досліджуються принципи відкритих інновацій, кооперації, цифровізації та платформної взаємодії. Розглядаються фактори формування інноваційного середовища, роль людського капіталу, підприємництва та інтелектуальної власності у розвитку екосистем. Аналізуються глобальні тенденції розвитку інноваційних екосистем в умовах цифрової економіки та Індустрії 4.0. Значна увага приділяється сучасним викликам функціонування інноваційних екосистем у контексті глобальної конкуренції, воєнних ризиків та післявоєнного відновлення України. За результатами лекції здобувачі формують цілісне уявлення про теоретичні засади функціонування інноваційних екосистем як об'єкта сучасного менеджменту.

ТЕМА 2. Управління суб'єктами та інституційною взаємодією в інноваційних екосистемах

Лекція присвячена дослідженню організаційних та управлінських механізмів взаємодії учасників інноваційних екосистем. Аналізуються функції державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, університетів, наукових установ, венчурних фондів, бізнес-ангелів, інноваційних хабів, технопарків, бізнес-інкубаторів та акселераторів. Розглядаються сучасні моделі публічно-приватного партнерства, відкритих інновацій та стратегічних альянсів. Особлива увага приділяється управлінню партнерськими мережами, координації спільних проєктів і розвитку горизонтальних комунікацій між учасниками екосистеми. Вивчаються механізми формування інноваційної культури, довіри та соціального капіталу як основи ефективної взаємодії. Аналізуються інституційні бар'єри розвитку інновацій та способи їх подолання. Окремо розглядаються міжнародні моделі інституційної підтримки інноваційного розвитку та можливості їх адаптації в Україні. Значна увага приділяється розвитку екосистем стартапів і підприємницького середовища. Лекція формує компетентності щодо побудови ефективної системи взаємодії між усіма учасниками інноваційного процесу.

РОЗДІЛ 2. Стратегічне управління розвитком інноваційних екосистем

ТЕМА 3. Стратегічне управління розвитком інноваційних екосистем та інноваційна політика

Лекція присвячена питанням стратегічного управління розвитком інноваційних екосистем на рівні підприємств, регіонів і держави. Розглядаються сучасні концепції стратегічного менеджменту інноваційного розвитку, методи стратегічного аналізу та прогнозування. Аналізуються інструменти формування інноваційної політики, програм і стратегій розвитку інноваційної економіки. Особлива увага приділяється управлінню інноваційним потенціалом, конкурентними перевагами та стратегічними ресурсами

організацій. Вивчаються підходи до формування інноваційних кластерів, смарт-спеціалізації регіонів, розвитку технологічних платформ і цифрових екосистем. Розглядаються міжнародні рейтинги інноваційного розвитку та методики оцінювання ефективності інноваційної політики. Аналізуються інструменти державного стимулювання інноваційної діяльності, грантового фінансування та міжнародної технічної допомоги. Значна увага приділяється питанням інтеграції України до Європейського дослідницького простору та програм підтримки інновацій. Лекція забезпечує формування стратегічного бачення розвитку інноваційних екосистем в умовах сучасних глобальних трансформацій.

ТЕМА 4. Цифрова трансформація та управління інноваційними проєктами в екосистемах

У лекції досліджуються сучасні цифрові технології як основа розвитку інноваційних екосистем. Аналізується вплив цифрової трансформації на процеси управління інноваціями, створення нових бізнес-моделей та цифрових платформ. Розглядаються можливості використання штучного інтелекту, великих даних (Big Data), Інтернету речей (IoT), блокчейн-технологій, хмарних сервісів та цифрових двійників у розвитку інноваційної діяльності. Вивчаються сучасні методології управління інноваційними проєктами, включаючи Agile, Scrum, Lean Startup, Design Thinking та Stage-Gate. Особлива увага приділяється цифровому управлінню знаннями, трансферу технологій та комерціалізації результатів наукових досліджень. Аналізуються ризики цифрової трансформації, кібербезпека та захист інтелектуальної власності. Розглядаються приклади цифрових інноваційних екосистем провідних світових компаній і країн. Лекція формує практичні навички використання цифрових управлінських інструментів для забезпечення конкурентоспроможності організацій.

ТЕМА 5. Оцінювання ефективності управління інноваційними екосистемами та перспективи їх розвитку в Україні

Лекція присвячена сучасним підходам до оцінювання результативності функціонування інноваційних екосистем та визначенню перспектив їх розвитку. Розглядаються методики оцінювання інноваційної активності, ефективності використання ресурсів, інноваційного потенціалу та соціально-економічного ефекту від реалізації інноваційних проєктів. Аналізуються міжнародні індикатори оцінювання інноваційного розвитку, зокрема Global Innovation Index, European Innovation Scoreboard та Global Competitiveness Index. Вивчаються показники цифрової зрілості організацій, інноваційної спроможності та технологічної готовності. Значна увага приділяється питанням управління ризиками, забезпечення стійкості та адаптивності інноваційних екосистем в умовах кризових явищ. Розглядаються перспективи розвитку інноваційних кластерів, регіональних екосистем, стартап-екосистем та міжнародного інноваційного співробітництва України. Аналізуються можливості інтеграції українських організацій до європейського інноваційного простору, участі у міжнародних програмах фінансування та розвитку високотехнологічних виробництв. Окрему увагу приділено ролі інноваційних екосистем у післявоєнній відбудові України, забезпеченні економічної стійкості та досягненні Цілей сталого розвитку. Лекція узагальнює сучасні підходи до управління інноваційними екосистемами та формує у магістрів системне бачення їх ролі у забезпеченні довгострокової конкурентоспроможності організацій і національної економіки.

4. Структура навчальної дисципліни

Назва розділів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	усього	зокрема					усього	зокрема				
		ЛК	ПЗ	ЛЗ	ІЗ	С.Р.		ЛК	ПЗ	ЛЗ	ІЗ	С.Р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
РОЗДІЛ 1. Теоретико-методологічні засади управління інноваційними екосистемами												
Тема 1. Теоретичні основи формування та розвитку інноваційних екосистем	25	2	4			19	25	1	1			23
Тема 2. Управління суб'єктами та інституційною взаємодією в інноваційних екосистемах	25	2	4			19	25	1	1			23
Разом за розділом 1	50	4	8			38	50	2	2			46
РОЗДІЛ 2. Стратегічне управління розвитком інноваційних екосистем												
Тема 3. Стратегічне управління розвитком інноваційних екосистем та інноваційна політика	23	2	4			17	23	1	1			21
Тема 4. Цифрова трансформація та управління інноваційними проектами в екосистемах	24	2	6			16	24	-	2			22
Тема 5. Оцінювання ефективності управління інноваційними екосистемами та перспективи їх розвитку в Україні	23	2	4			17	23	1	1			21
Разом за розділом 2	70	6	14			50	70	2	4			64
ІНДЗ						40						40
УСЬОГО ГОДИН	120	10	22			88	120	4	6			110

Примітка: ЛК – лекції; ПЗ – практичні заняття; ЛЗ – лабораторні заняття; ІЗ – індивідуальні заняття; ІНДЗ – індивідуальні навчально-дослідні завдання; СР – самостійна робота.

5. Теми лекцій

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.	Теоретичні основи формування та розвитку інноваційних екосистем	2	1
2.	Управління суб'єктами та інституційною взаємодією в інноваційних екосистемах	2	1
3.	Стратегічне управління розвитком інноваційних екосистем та інноваційна політика	2	-

4.	Цифрова трансформація та управління інноваційними проєктами в екосистемах	2	1
5.	Оцінювання ефективності управління інноваційними екосистемами та перспективи їх розвитку в Україні	2	1
УСЬОГО ГОДИН		10	4

6. Темі практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.	Теоретичні основи формування та розвитку інноваційних екосистем	4	1
2.	Управління суб'єктами та інституційною взаємодією в інноваційних екосистемах	4	1
3.	Стратегічне управління розвитком інноваційних екосистем та інноваційна політика	4	1
4.	Цифрова трансформація та управління інноваційними проєктами в екосистемах	6	2
5.	Оцінювання ефективності управління інноваційними екосистемами та перспективи їх розвитку в Україні	4	1
УСЬОГО ГОДИН		22	6

7. Темі лабораторних занять

Навчальним планом непередбачені

8. Темі індивідуальних занять

Навчальним планом непередбачені

9. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.	Теоретичні основи формування та розвитку інноваційних екосистем	19	23
2.	Управління суб'єктами та інституційною взаємодією в інноваційних екосистемах	19	23
3.	Стратегічне управління розвитком інноваційних екосистем та інноваційна політика	17	21
4.	Цифрова трансформація та управління інноваційними проєктами в екосистемах	16	22
5.	Оцінювання ефективності управління інноваційними екосистемами та перспективи їх розвитку в Україні	17	21
УСЬОГО ГОДИН		88	110

10. Індивідуальні навчально-дослідні завдання

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) є однією з альтернативних форм підсумкового контролю і являє собою самостійне дослідження здобувачем протягом семестру окремого проблемного питання теми з обґрунтуванням можливостей розв'язання проблеми в сфері менеджменту з досягненням результатів навчання з дисципліни “Управління інноваційними екосистемами”.

За структурою індивідуальне навчально-дослідне завдання складається з: титульного аркуша, змісту, вступу, основної частини, висновків, списку використаних джерел, додатків (за необхідності). У вступі обґрунтовується актуальність теми, що вивчається, її практична значущість; визначається мета, завдання, об'єкт і предмет, дослідження; здійснюється короткий аналіз основних праць авторів, які займалися

дослідженням з обраної теми та які використанні у роботі; розглядаються методи, за допомогою яких воно проводилось.

Основна частина індивідуального навчально-дослідного завдання, як правило, складається з 2-3 розділів, які за своєю назвою, структурою, змістом повинні відповідати завданням дослідження поставленої проблеми. Основний розділ також може містити підрозділи (2-3). Нумерація підрозділів оформлюється додаванням до номеру основного розділу номеру підрозділу (наприклад 1.1; 2.2 тощо). Назви розділів і підрозділів не можуть співпадати між собою, а також не можуть співпадати з темою індивідуального навчально-дослідного завдання. Кожний розділ починається з нової сторінки його назвою. Кожен розділ завершується формулюванням висновків, у яких узагальнено та стисло викладаються наведені у розділі наукові та практичні результати.

У висновках індивідуального навчально-дослідного завдання описуються найбільш важливі наукові та практичні результати роботи. Висновки подаються у вигляді окремих лаконічних положень, методичних рекомендацій, які мають відповідати поставленим у вступі завданням дослідження.

Список використаних джерел (7-10 джерел) розміщується після основного тексту роботи в порядку згадування джерел у тексті за їх наскрізною нумерацією. Джерела в списку використаних джерел вказуються мовою оригіналу та оформлюються відповідно до встановлених вимог. Бажано використовувати джерела датовані не пізніше 2020 р..

Категорично забороняється використовувати літературні джерела країн-агресорів: зокрема рф та білорусі.

Для виконання індивідуального навчально-дослідного завдання здобувачі можуть запропонувати власну тему дослідження або ж скористатись наведеною нижче орієнтовною тематикою індивідуальних навчально-дослідних завдань:

1. Теоретичні засади формування та розвитку інноваційних екосистем у сучасній економіці.
2. Еволюція концепцій управління інноваційними екосистемами в умовах цифрової трансформації.
3. Модель Triple Helix як основа розвитку інноваційних екосистем.
4. Практичне застосування моделей Quadruple Helix та Quintuple Helix у розвитку інноваційних екосистем.
5. Управління взаємодією суб'єктів інноваційної екосистеми: бізнесу, держави, науки та суспільства.
6. Роль державної політики у розвитку національної інноваційної екосистеми України.
7. Світовий досвід управління інноваційними екосистемами та можливості його адаптації в Україні.
8. Інноваційні екосистеми провідних країн світу: порівняльний аналіз моделей функціонування.
9. Управління розвитком регіональних інноваційних екосистем.
10. Інноваційні кластери як складова сучасної інноваційної екосистеми.
11. Управління діяльністю технологічних парків та наукових парків.
12. Бізнес-інкубатори та акселератори як інструменти розвитку інноваційного підприємництва.
13. Стартап-екосистеми та особливості їх управління.
14. Венчурне фінансування як механізм розвитку інноваційних екосистем.
15. Управління трансфером технологій у сучасних інноваційних екосистемах.
16. Комерціалізація результатів наукових досліджень як складова розвитку інноваційної екосистеми.
17. Цифрова трансформація інноваційних екосистем.

18. Використання технологій штучного інтелекту в управлінні інноваційними екосистемами.
19. Великі дані (Big Data) як інструмент підтримки управлінських рішень в інноваційних екосистемах.
20. Інтернет речей (IoT) та його роль у розвитку сучасних інноваційних екосистем.
21. Блокчейн-технології в управлінні інноваційними процесами.
22. Платформні бізнес-моделі як основа розвитку інноваційних екосистем.
23. Управління інноваційними проектами в умовах цифрової економіки.
24. Використання методологій Agile, Scrum та Lean Startup в управлінні інноваційними проектами.
25. Управління знаннями як фактор розвитку інноваційної екосистеми.
26. Інтелектуальна власність у системі управління інноваційними екосистемами.
27. Формування інноваційної культури організації.
28. Лідерство та розвиток людського капіталу в інноваційних екосистемах.
29. Управління ризиками інноваційної діяльності.
30. Фінансові механізми забезпечення розвитку інноваційних екосистем.
31. Оцінювання ефективності функціонування інноваційних екосистем.
32. Показники та методики оцінювання інноваційного потенціалу організації.
33. Управління сталим розвитком інноваційних екосистем.
34. Інноваційні екосистеми у контексті реалізації Цілей сталого розвитку ООН.
35. Європейський досвід розвитку інноваційних екосистем та інтеграція України до Європейського дослідницького простору.
36. Управління інноваційними екосистемами в умовах післявоєнного відновлення України.
37. Смарт-спеціалізація регіонів як інструмент розвитку інноваційних екосистем.
38. Розроблення концепції інноваційної екосистеми для підприємства (на прикладі конкретної організації).
39. Формування моделі управління інноваційною екосистемою територіальної громади.
40. Стратегічні напрями розвитку інноваційних екосистем України в умовах глобальної конкуренції, цифровізації та європейської інтеграції.

11. Методи та технології навчання

Вивчення навчальної дисципліни передбачає використання різноманітних методів та технологій викладання і навчання.

Пояснювально-ілюстративний метод: повідомлення інформації з використанням різних засобів з подальшим усвідомленням такої інформації та її фіксацією у пам'яті здобувачів. Найчастіше метод реалізується на лекціях у формі розповіді чи пояснення складного теоретичного та (або) великого за обсягом навчального матеріалу тощо.

Репродуктивний метод: відтворення і повторення способу діяльності за сформованим динамічним стереотипом дій. Метод є корисним для засвоєння основних понять.

Активні методи навчання: послідовна й цілеспрямована постановка перед студентами завдань, розв'язуючи які вони активно засвоюють нові знання.

Метод проблемного викладу навчального матеріалу передбачає створення проблемних ситуацій, надання допомоги студентам у їхньому аналізі з подальшим спільним розв'язанням поставлених завдань. Під час вивчення навчальної дисципліни викладач формує у студентів зразки наукового пізнання та вирішення проблемної ситуації.

Частково-пошуковий (евристичний) метод спрямований на залучення студентів до самостійного розв'язання пізнавального завдання. При цьому студенти опановують різні способи пошуку інформації, формують переконаність в істинності нових знань,

аналізують достовірність отриманих результатів та можливі помилки та труднощі.

Дослідницький метод спрямований на залучення студентів до самостійного розв'язання завдання наукового характеру з використанням сучасних засобів обчислювальної техніки та інформаційно-комунікаційних технологій. При вивченні навчальної дисципліни студенти можуть виконувати науково-дослідні завдання з подальшим оформленням та оприлюдненням отриманих наукових результатів. При цьому викладач орієнтує студентів на проведення досліджень, долучає до їхньої самостійної організації.

При викладанні навчальної дисципліни використовуються різноманітні технології навчання: як традиційні, так і сучасні (особистісно-орієнтовані, інформаційно-комунікаційні тощо). При цьому навчання є студентсько-центрованим та здійснюється через активну практичну діяльність. Зокрема, для активізації освітнього процесу передбачено застосування проблемних лекцій, ділових ігор, занять-дискусій тощо.

Лекції органічно поєднуються не лише з практичними заняттями, а й із самостійною роботою, яка полягає в самостійному опрацюванні теоретичного матеріалу, підготовці до практичних занять, пошуку необхідної інформації, підборі та огляді літературних джерел за заданою тематикою, виконанні індивідуальних завдань тощо. При цьому в освітньому процесі передбачено використання спеціальних методів, більш характерних для науково-дослідної роботи – експертного оцінювання, ранжирування, систематизації, екстраполяції, «мозкового штурму» тощо. В багатьох випадках такі методи є найбільш оптимальними для розв'язання конкретних навчальних завдань.

Альтернативою вивчення дисципліни є здійснення індивідуальної неформальної освіти (дистанційні курси), результатом яких є отримання сертифікату з визначеною кількістю годин, підготовка наукових публікацій (тези доповідей участі у конференціях різного рівня, наукові статті).

Тези (від гр. tess. положення, твердження) – це коротко, точно, послідовно сформульовані ідеї, думки, положення наукової доповіді, повідомлення, статті або іншої наукової праці. Вони містять матеріали, положення, категорії, які автор вперше вводить у науковий обіг. Обсяг тез становить, як правило, 2-3 сторінки друкованого тексту через 1-1,5 інтервали. Можливий і інший обсяг, якщо його визначають організатори конференції або семінару, на яких автор збирається виступати з доповіддю чи повідомленням. Мета – узагальнити наявний матеріал, подати його суть у коротких формулюваннях, розкрити зміст щодо великої за обсягом публікації чи доповіді; глибоко розібратися у питанні, проаналізувати його та створити можливість протиставлення своїх думок думкам інших, або доповнення останніх. Структурно тези доповіді включають у себе такі елементи: актуальність теми; стан розробки проблеми (перелік вчених, які зверталися до розробки цієї проблеми); наявність проблемної ситуації та необхідність у її вивченні, вдосконаленні з огляду на сучасний стан її розробки; основні ідеї, положення; результати дослідження, їх значення для розвитку теорії та (або) практики, окремі власні думки щодо наукової проблеми; висновки.

Наукова стаття є одним із видів самостійної роботи здобувача вищої освіти, в якій подаються проміжні або кінцеві результати, висвітлюються окремі питання з теми дослідження, фіксується науковий пріоритет автора. Наукова стаття подається до редакції в завершеному вигляді відповідно до вимог, які публікуються в окремих номерах журналів або збірниках у вигляді пам'ятки автору. Оптимальний обсяг наукової статті (0,5-0,8 др. арк.) – 10-18 сторінок тексту формату А4.

12. Методи та критерії оцінювання

Методи оцінювання: увесь перелік письмових, усних та практичних тестів/екзаменів, проектів, презентацій, портфоліо тощо, які використовуються для

оцінювання успішності особи, яка навчається, і визнання досягнення результатів навчання освітнього компонента.

Поточний контроль націлений на перевірку розуміння та засвоєння відповідного матеріалу, вироблених навичок, здатності осмислити зміст тем та опрацювати їх, умінь публічно представити певний матеріал. Об'єктами оцінки даного виду контролю виступають: систематичність та активність роботи на практичних заняттях, виконання індивідуальних навчально-дослідних завдань та завдань для самостійного опрацювання.

Поточний контроль передбачає перевірку теоретичних знань здобувачів вищої освіти з дисципліни “Управління інноваційними екосистемами” і вміння їх використовувати при вирішенні практичних питань, що забезпечується такими методами:

- ~ контроль засвоєння базових понять кожної теми навчальної дисципліни через тезисне конспектування матеріалу лекцій;
- ~ усне опитування, дискусії, експрес-опитування;
- ~ виступи з презентаціями;
- ~ робота з навчально-методичною літературою, науковими джерелами і електронними ресурсами (конспектування, тезування, анотування, рецензування, складання реферату);
- ~ контроль виконання теоретичних і практичних тестів під час написання модульних контролів знань;
- ~ методи організації самостійної роботи (розв’язання завдань, виконання проектів, індивідуальних і творчих завдань тощо
- ~ за характером пізнавальної діяльності (пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, проблемно-пошуковий, евристичний, дослідницький, розв’язування творчих завдань, проблемного викладу навчального матеріалу).

Організаційно-навчальна робота здобувачів в аудиторії передбачає перевірку конспекту лекцій, експрес-опитування, усне опитування, захист практичних робіт та розв’язання практичних ситуацій. Загальна максимальна кількість балів за двома розділами – 50 балів (24 + 26 балів).

Критерії оцінювання «перевірка конспекту лекцій та експрес-опитування»:

Високий (4 б.): отримує здобувач, який має анотований конспект відповідної лекції та дав правильну відповідь на поставлене запитання;

Середній (2 б.): отримує здобувач, який має конспект відповідної лекції, але не дав правильну відповідь на поставлене запитання, або ж не має конспекта відповідної лекції, проте дав правильну відповідь на поставлене запитання;

Низький (0 б.): отримує здобувач, який не має конспекта відповідної лекції та не дав правильну відповідь на поставлене запитання.

Критерії оцінювання «захист практичних робіт та розв’язання практичних ситуацій»:

Високий (4 б.): усна відповідь є правильною, цілісною, логічною, обґрунтованою, містить аргументацію, аналітичні міркування, демонструє критичне мислення здобувача.

Середній (2 б.): усна відповідь є правильною, логічною, частково обґрунтованою, аналітичні міркування та аргументація є недостатніми.

Достатній (1 б.): усна відповідь є частково правильною, нецілісною, фрагментарною, недостатньо аргументованою.

Низький (0 б.): усна відповідь є неправильною або містить грубі помилки, здобувач демонструє незнання і нерозуміння навчального матеріалу, не може обґрунтувати свою думку.

До завдань *самостійної роботи* відноситься підготовка доповідей у вигляді презентацій на основі самостійного опрацювання додаткового матеріалу та вибору дискусійних питань. Загальна максимальна кількість балів за двома розділами – 20 балів (10 + 10 балів).

Критерії оцінювання «підготовка та захист здобувачем Презентації на обрану тему» (табл. 1):

Таблиця 1 – Критерії оцінювання презентації

Критерії оцінювання	0-4 бали	5-8 бали	9-10 балів
Відповідність матеріалу тематиці проекту	Містить близький за тематикою матеріал але не несе важливої інформативності	Загалом відповідає тематиці проекту і є досить інформативним	Точно відповідає тематиці, містить дуже важливу інформацію
Структурованість інформації	Важко вловити структуру подання інформації	Прослідковується певна структура в розміщенні інформації	Має чітку, логічно вибудовану структуру
Використання графіків, таблиць, діаграм	Графіки, таблиці і діаграми відсутні	Графіки, таблиці і діаграми представлені в роботі, але суттєво не доповнюють змісту	Графіки, таблиці і діаграми відповідають змісту та розкривають його сутність
Наявність посилань на використані інформаційні джерела	Немає посилань на використані джерела	Не повністю представлені інформаційні джерела або не всі правильно оформлені	Оформлення посилань на інформаційні джерела цілком правильні, вичерпні
«Читаємість» тексту, наочність.	Естетичний вигляд незадовільний (відсутня чітка структура розміщення інформації, недоречна графіка оформлення)	Естетичний вигляд дещо псує недостатньо чітка структура розміщення інформації, не зовсім доречна графіка оформлення	Чітка побудова сторінок. Розмір тексту легко сприймається
Відповідність дизайну змісту роботи, єдність стилю в оформленні різних частин презентації	Дизайн зовсім не відповідає тематиці проекту, а інколи навіть іде всупереч загальному змісту	Дизайн не суперечить загальному змісту проекту	Гармонійне поєднання дизайнерських знахідок з ідеєю проекту
Уміння і навички використовувати комп'ютерні технології (Використання спецефектів, анімацій, звуків, графіки)	Низький (початковий) рівень використання різноманітних можливостей комп'ютерних технологій	Робота дає висновок про середній рівень умінь і навичок використання комп'ютерних технологій учнями	Робота є прикладом високого рівня володіння комп'ютерними технологіями.

Модульний контроль призначений для поточної перевірки засвоєння здобувачами вищої освіти необхідних знань та навичок за темами двох розділів. Загальна максимальна кількість балів становить 10 балів (5 + 5 балів). Кожна модульна контрольна робота складається з 10 тестових питань, на кожне з яких пропонується чотири варіанти відповіді, а здобувач має обрати лише один варіант правильної відповіді, що оцінюється в 0,5 бали ($0,5 \times 10 = 5$ балів).

Індивідуальне навчально-дослідне завдання здобувача вищої освіти оцінюється за такими компонентами: підготовки індивідуального навчально-дослідного завдання (max 20 балів) та його захист (max 10 балів), а також участь у *науково-дослідницькій роботі* шляхом підготовки наукових публікацій (тези доповідей на конференції різного рівня) у контексті вивчення дисципліни «Управління інноваційними екосистемами» – максимальна кількість балів становить 10 балів, що загалом може становити 40 балів.

Опубліковані тези доповіді максимум оцінюються в 15 балів за такими критеріями:

- відповідність змісту тез заявленим темі, їх цілісність та композиційна

гармонійність – 3 бали;

- ступінь розкриття предмету дослідження – 3 бали,
- оригінальність теми роботи – 3 бали;
- наявність узагальнень альтернативних теоретичних підходів в межах досліджуваної проблеми – 2 бали;
- обсяг та якість опрацьованих інформаційних джерел – 2 бали;
- наявність та обґрунтованість авторських розробок за досліджуваною проблемою, ступінь їх теоретичної значущості та практичної цінності – 2 бали.

Написання та публікація наукової статті оцінюється максимально в 40 балів за наступними критеріями:

30-40 балів – наукова стаття опублікована (у співавторстві із викладачем або одноосібно) у наукових періодичних виданнях, що входять до переліку фахових видань України категорії «Б»;

21-29 балів – наукова стаття опублікована (одноосібно або у співавторстві із викладачем) в інших виданнях України або інших країн;

10-20 балів – стаття опублікована у науково-популярних виданнях.

Підсумковий контроль (залік) передбачає оцінку ступеня оволодіння здобувачами теоретичного матеріалу, навичок аргументувати свою точку зору, організації наукового дослідження та окремих його елементів. Підсумкова (загальна) оцінка з навчальної дисципліни є сумою рейтингових оцінок (балів), одержаних за окремі оцінювані форми навчальної діяльності: поточне та підсумкове оцінювання рівня засвоєння теоретичного матеріалу під час аудиторних занять та самостійної роботи (модульний контроль); оцінка (бали) за виконання лабораторних досліджень; оцінка (бали) за практичну діяльність; оцінка за ІНДЗ; оцінка (бали) за участь у наукових конференціях, олімпіадах, підготовку наукових публікацій тощо. Здобувачам вищої освіти після аудиторних занять надається право підвищувати свій рейтинг під час складання екзаменів та заліків (підсумкового контролю) за графіком екзаменаційної сесії.

На підсумковий (семестровий) контроль – залік – рішенням кафедри відводиться до 20 балів. Відтак, процедура заліку включає два теоретико-практичних питання по-одному з кожного розділу за темами курсу (максимально оцінюються по 10 балів кожне).

Критерії оцінювання кожного теоретико-практичного залікового питання:

Високий (8,1–10 б.): усна відповідь є правильною, цілісною, логічною, обґрунтованою, містить аргументацію, аналітичні міркування, демонструє критичне мислення здобувача.

Середній (6,1–8,0 б.): усна відповідь є правильною, логічною, частково обґрунтованою, аналітичні міркування та аргументація є недостатніми.

Достатній (3,1–6,0 б.): усна відповідь є частково правильною, нецілісною, фрагментарною, недостатньо аргументованою.

Низький (0–3,0 б.): усна відповідь є неправильною або містить грубі помилки, здобувач демонструє незнання і нерозуміння навчального матеріалу, не може обґрунтувати свою думку.

Максимальна кількість балів, яку здобувач може отримати на заліку складає 20 балів. Залік не є обов'язковим для здобувачів, які набрали поточною успішністю та науковою роботою 50 та більше балів та не бажають підвищити підсумкову оцінку за навчальною дисципліною.

Питання для підготовки до заліку

1. Сутність, зміст і основні ознаки інноваційної екосистеми.
2. Передумови виникнення концепції інноваційних екосистем.
3. Еволюція теорій управління інноваційними екосистемами.
4. Основні принципи функціонування інноваційних екосистем.

5. Мета та завдання управління інноваційними екосистемами.
6. Функції менеджменту в управлінні інноваційними екосистемами.
7. Об'єкти та суб'єкти управління інноваційними екосистемами.
8. Ключові елементи інноваційної екосистеми.
9. Характеристика внутрішнього та зовнішнього середовища інноваційної екосистеми.
10. Фактори розвитку інноваційних екосистем.
11. Роль людського капіталу в розвитку інноваційних екосистем.
12. Управління інтелектуальним капіталом в інноваційній діяльності.
13. Концепція відкритих інновацій (Open Innovation).
14. Особливості закритої та відкритої моделей інновацій.
15. Модель Triple Helix та її характеристика.
16. Модель Quadruple Helix та її особливості.
17. Модель Quintuple Helix та її практичне значення.
18. Роль університетів у розвитку інноваційних екосистем.
19. Функції бізнесу в інноваційній екосистемі.
20. Значення держави у формуванні інноваційної політики.
21. Взаємодія науки, бізнесу та держави в інноваційних процесах.
22. Публічно-приватне партнерство у розвитку інноваційних екосистем.
23. Особливості управління інноваційними мережами.
24. Управління партнерськими відносинами в інноваційній екосистемі.
25. Інноваційні кластери та їх роль у розвитку економіки.
26. Особливості функціонування технологічних кластерів.
27. Наукові та технологічні парки: сутність і функції.
28. Бізнес-інкубатори та акселератори як елементи інноваційної екосистеми.
29. Стартапи та їх місце в інноваційній екосистемі.
30. Етапи розвитку стартапів.
31. Венчурний капітал та особливості його використання.
32. Бізнес-ангели як інвестори інноваційних проєктів.
33. Краудфандинг як інструмент фінансування інновацій.
34. Грантове фінансування інноваційних проєктів.
35. Управління інноваційними проєктами.
36. Життєвий цикл інноваційного проєкту.
37. Методологія Agile в управлінні інноваційними проєктами.
38. Методологія Scrum та її застосування.
39. Методологія Lean Startup.
40. Design Thinking як інструмент управління інноваціями.
41. Управління трансфером технологій.
42. Комерціалізація результатів наукових досліджень.
43. Управління інтелектуальною власністю в інноваційній діяльності.
44. Патентування інноваційних розробок.
45. Цифрова трансформація інноваційних екосистем.
46. Використання штучного інтелекту в управлінні інноваційною діяльністю.
47. Великі дані (Big Data) у прийнятті управлінських рішень.
48. Інтернет речей (IoT) як елемент цифрової екосистеми.
49. Блокчейн-технології в управлінні інноваційними процесами.
50. Цифрові платформи та платформні бізнес-моделі.
51. Управління знаннями в інноваційній екосистемі.
52. Формування інноваційної культури організації.
53. Лідерство в управлінні інноваційними екосистемами.
54. Управління змінами в інноваційній діяльності.
55. Ризики функціонування інноваційних екосистем.

56. Методи оцінювання інноваційних ризиків.
57. Управління конкурентоспроможністю інноваційної екосистеми.
58. Методики оцінювання інноваційного потенціалу організації.
59. Ключові показники ефективності інноваційної екосистеми.
60. Міжнародні індекси оцінювання інноваційного розвитку.
61. Європейський дослідницький простір та його значення для розвитку інновацій.
62. Програми Європейського Союзу з підтримки інноваційної діяльності.
63. Світовий досвід управління інноваційними екосистемами.
64. Особливості розвитку інноваційних екосистем у США, країнах ЄС та Азії.
65. Державна інноваційна політика України.
66. Інноваційна інфраструктура України та перспективи її розвитку.
67. Управління інноваційними екосистемами в умовах цифрової економіки.
68. Особливості розвитку інноваційних екосистем в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення України.
69. Роль інноваційних екосистем у забезпеченні сталого розвитку та досягненні Цілей сталого розвитку ООН.
70. Стратегічні напрями розвитку інноваційних екосистем України в умовах європейської інтеграції, цифрової трансформації та глобальної конкуренції.

Політика дотримання дедлайнів

Завдання поточного, модульного та підсумкового контролю складаються відповідно до встановленого деканатом календарного графіку вивчення дисципліни. У разі, коли завдання складаються з порушенням терміну (без поважної причини), кількість балів за їх виконання може знижуватися залежно від терміну подання роботи, але не більше ніж на 50% максимально можливої кількості балів за даний вид роботи/завдання. Пропущені лекції та практичні заняття здобувач самостійно опрацьовує, використовуючи надані викладачем лекційні матеріали, завдання для практичних занять та рекомендовану літературу.

Здобувачі, які навчаються за індивідуальним графіком можуть відвідувати заняття за вільним графіком, але повинні повністю виконати обсяг практичних завдань з навчальної дисципліни відповідно до узгодженого графіку очно, або за допомогою завантаження завдань в Classroom, корпоративну пошту, месенджери **WhatsApp** або **Viber**. Всі завдання першого розділу необхідно виконати до початку розглядання першої теми другого розділу.

Політика дотримання академічної доброчесності

При вивченні курсу та виконанні завдань поточного, модульного та підсумкового контролів не припустимим є порушення здобувачами вищої освіти принципів академічної доброчесності та Кодексу академічної доброчесності Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Всі роботи мають бути виконані самостійно, із зазначенням запозиченої інформації та належним посиланням на використані джерела. У разі недотримання здобувачем норм академічної доброчесності, завдання не зараховується. Під час проведення модульного та підсумкового контролю заборонено використовувати мобільні пристрої.

Результат освітньої діяльності здобувача вищої освіти оцінюється згідно з Критеріями оцінювання знань і вмінь здобувачів Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського за такими рівнями і критеріями:

Таблиця 1 – Критерії оцінювання знань і вмінь здобувачів

Оцінка за шка- лами ЄКТС, стобаловою, розширеною	Критерії оцінювання	Рівень досяг- нень здобу- вача
A 90-100 балів ВІДМІННО	Здобувач володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на поглибленому рівні; комплексом знань та вмінь, який характеризується системністю. Застосування знань здійснюється на основі самостійного цілеутворення, побудови власних програм діяльності. Здобувач проявляє нешаблонність мислення у виборі та використанні елементів комплексу знань, здатний самостійно і творчо використовувати набуті уміння відповідно до варіативних ситуацій навчання. Здобувач спроможний самостійно формулювати узагальнення та висновки, нові задачі, розв'язувати нестандартні задачі, ситуації. Навчально-пізнавальна активність обумовлена пізнавальними інтересами, мотивами саморозвитку і професійного становлення. Здобувач проявляє інтерес до актуальних проблем відповідного освітнього компонента, може під керівництвом викладача вибрати предмет наукового дослідження, проводити самостійну науково-дослідну роботу.	ВИСОКИЙ
B 80-89 балів ДУЖЕ ДОБРЕ	Здобувач володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на поглибленому рівні. Здобувач володіє комплексом знань та вмінь, який є частково-впорядкованим. У процесі застосування знань студент спроможний вибрати необхідний елемент комплексу знань та вмінь. Застосування знань та вмінь здійснюється як у стандартних ситуаціях, так і при незначних варіаціях умов на основі використання загальних рекомендацій. Відбувається перенесення сформованих умінь або їх комплексів на розв'язування незнайомих задач, ситуацій. Навчально-пізнавальна активність стимулюється пізнавальними інтересами, продукт діяльності оцінюється як професійно значущий.	
C 75-79 балів ДОБРЕ	Здобувач володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на підвищеному рівні, може усвідомлено застосовувати знання та вміння для висвітлення суті питання. Комплекс знань частково структурований. Знання застосовуються переважно у знайомих ситуаціях. Здобувач усвідомлює особливості навчальних задач, ситуацій тощо. Пошук способів їх розв'язання здійснюється за зразком. Здобувач спроможний аргументувати застосування певної методичної дії у ході розв'язування задач, ситуацій тощо. Навчально-пізнавальна активність стимулюється мотивами професійного становлення і пізнавальними інтересами.	ДОСТАТНИЙ
D 60-74 балів ЗАДОВІЛЬНО	Здобувач володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на середньому рівні, може проілюструвати власними прикладами відповідь на питання, частково усвідомлює специфіку навчальних та прикладних задач, ситуацій тощо, має знання про способи розв'язування типових задач, ситуацій тощо. Однак процес самостійного розв'язування задач, ситуацій тощо потребує опори на зразок. Навчально-пізнавальна активність здобувача є ситуативно-евристичною. Домінують мотиви обов'язку та особистого успіху. Використання засобів саморозвитку та самопізнання відбувається не усвідомлено.	ЗАДОВІЛЬНИЙ

Е 50-59 балів ДОСТАТНЬО	Здобувач володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компоненту на середньому рівні. Має уявлення про специфіку навчальних та прикладних задач, ситуацій тощо. Виконання дій при роз'ясненні задач, ситуацій частково усвідомлюється, здійснюється частково правильно.	НИЗЬКИЙ
FX 35-49 балів НЕЗАДОВІЛЬНО	Здобувач володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на елементарному рівні, має уявлення про зміст основних розділів. Виконання окремих дій відбувається не усвідомлено, однак переважно правильно, навчально-пізнавальна активність мотивується ситуативно-прагматичним інтересом.	НЕЗАДОВІЛЬНИЙ
F 0-34 балів НЕПРИЙНЯТНО	Здобувач володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на елементарному рівні, має уявлення про зміст окремих розділів. Виконання окремих методичних дій відбувається несвідомо, у більшості неправильно, навчально-пізнавальна активність проявляється лише у ситуаціях зовнішнього примусу.	

13. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ ТА САМОСТІЙНА РОБОТА												Підсум. контроль (залік)	Загальна кількість балів
РОЗДІЛ 1 (35 балів)					РОЗДІЛ 2 (45 балів)								
Т1		Т2		Контр. робота	Т3		Т4		Т5		Контр. робота	20	100
Ауд.	СР.	Ауд.	СР.		Ауд.	СР.	Ауд.	СР.	Ауд.	СР.			
8	7	8	7	5	7	6	7	7	7	6	5		

Шкала оцінювання: сто балова, ECTS, розширена

Сума балів за всі види освітньої діяльності	Оцінка ЄКТС	Оцінка за розширеною шкалою
		Для екзамену, заліку, курсової роботи, практики
90-100	A	ВІДМІННО
80-89	B	ДУЖЕ ДОБРЕ
75-79	C	ДОБРЕ
60-74	D	ЗАДОВІЛЬНО
50-59	E	ДОСТАТНЬО
35-49	FX	НЕЗАДОВІЛЬНО З МОЖЛИВІСТЮ ПОВТОРНОГО СКЛАДАННЯ
1-34	F	НЕПРИЙНЯТНО З ОБОВ'ЯЗКОВИМ ПОВТОРНИМ ВИВЧЕННЯМ ДИСЦИПЛІНИ

ПРИМІТКА:

1. На підсумковий (семестровий) контроль (залік/екзамен) – рішенням кафедри відводиться від 20 до 30 балів ЄКТС.
2. Поточний контроль проводиться на усіх видах аудиторних занять (лекції, практичні, індивідуальні, лабораторні заняття), а також оцінюється самостійна робота, зокрема й індивідуальні завдання, з кожної

теми. Поточний контроль на усіх видах аудиторних занять реалізується у формах: усного і письмового опитування, захисту лабораторних робіт, виступів на практичних заняттях, підготовка та демонстрація презентацій тощо, проведення контрольних робіт, колоквиумів на ін. Поточний контроль виконання самостійної роботи, зокрема й індивідуальних завдань, здійснюється за усіма темами. Форми здійснення поточного контролю та кількість балів за кожну форму визначаються та затверджуються на засіданні кафедри.

3. До загального обсягу годин, відведених на вивчення навчальної дисципліни, з якої заплановано написання курсової роботи, входить 30 годин самостійної роботи на написання курсової роботи. Вимоги до змісту, обсягу, оформлення курсових робіт, порядку контролю за їх виконанням, підготовки до захисту, критерії оцінювання, а також інші вимоги наводяться у методичних рекомендаціях, які розробляються відповідними кафедрами.

14. Методичне забезпечення

1. Конспекти та презентації лекцій
2. Контрольні завдання
3. Тестові завдання
4. Навчально-методичний посібник

Примітка. Документи і форми навчально-методичного забезпечення навчальної дисципліни можуть визначати викладач та кафедра, виходячи із необхідності максимально повного надання здобувачам вищої освіти всієї інформації та матеріалів, необхідних для успішного вивчення навчальної дисципліни. Зокрема, це можуть бути авторські матеріали, розроблені викладачем:

- конспекти лекцій,
- методичні вказівки та рекомендації,
- збірники ситуаційних завдань (кейсів),
- приклади розв'язування типових задач чи виконання типових завдань,
- комп'ютерні презентації,
- ілюстративні матеріали,
- каталоги ресурсів тощо.

15. Рекомендована література

Основна

1. Буняк Н.М. Інноваційний менеджмент : конспект лекцій. Луцьк: Волинський національний університет ім. Лесі Українки, 2022. 132 с.
2. Вдовічена В. А., Чичун В. А. та ін. Менеджмент у питаннях та відповідях: навчальний посібник. Чернівці: ЧТЕІ ДТЕУ, 2023. 172 с.
3. Гевко І. Б. Методи прийняття управлінських рішень: Підручник. Київ: Кондор, 2024. 187 с.
4. Захарченко В. І. Інноваційний менеджмент. Київ: Центр учбової літератури, 2023. 312 с.
5. Пелех О. Б., Юськів Б.М. Проектний аналіз і управління проектами: навчальний посібник. Рівне: О. Зень, 2023. 209 с.
6. Страпчук С. І., Миколенко О. П., Попова І. А., Пустова В. В. Менеджмент. Навчальний посібник для здобувачів вищої освіти. Вид. 2-ге переробл. і допов. / Львів: Видавництво «Новий Світ – 2000», 2025. 356 с.
7. Шматько Н.М., Кармінська-Белоброва М.В., Замула О.В. та ін. Менеджмент: організаційна ефективність: навчальний посібник / Харків: НТУ «ХПІ», 2024. 280 с.
8. Юринець З.В., Гнилянська Л.Й., Юринець Р.В. Управління інноваційним розвитком: навчальний посібник. Львів : СПОЛОМ, 2021. 132 с.
9. Якименко І., Штефан Є., Лук'янихін В. Управління науковими проектами: навчальний посібник [Електронний ресурс]. Київ: НУХТ, 2022. 139 с.

Додаткова

1. Буняк Н.М. Інноваційний менеджмент: методичні вказівки до практичних занять. Луцьк: Волинський національний університет імені Лесі Українки. 2022. 108 с.

2. Дяченко Л. В. Аналіз ризиків в управлінні бізнес-процесами інноваційних підприємств. *Фінанси, облік і аудит*. 2023. № 2(53). С. 29–35. DOI: <https://doi.org/10.33763/foa2023.02.029>.
3. Інноваційний менеджмент: навчально-методичний посібник до вивчення дисципліни для студентів другого (магістерського) рівня вищої освіти Укл. Воржакова Ю. П., Чупріна М. О. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. 130 с.
4. Климчук О. В., Вишнівський М. В. Інноваційні підходи до формування державної політики України у сфері будівництва. *Наукові перспективи (Серія «Державне управління»)*. 2025. № 1 (55). С. 329–342. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-1\(55\)-329-342](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-1(55)-329-342).
5. Климчук О. В., Поворознюк С. П. Інноваційні засади формування державної політики у забезпеченні розвитку соціального підприємництва. *Наукові перспективи (Серія «Державне управління»)*. 2025. № 1 (55). С. 343–356. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-1\(55\)-343-356](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-1(55)-343-356).
6. Климчук О. В., Таранчук С. О. Інноваційні аспекти державного управління в системі формування економічної безпеки України. *Наукові інновації та передові технології (Серія «Управління та адміністрування»)*. 2025. № 2 (42). С. 80–100. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-2\(42\)-88-100](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-2(42)-88-100).
7. Климчук О. В., Савишен Я. О. Світові практики застосування державних механізмів управління проєктними програмами в сфері малого та середнього бізнесу. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2025. № 5. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2025.5.8>.
8. Климчук О. В., Савишен Я. О. Грантове фінансування як інструмент реалізації антикризової державної політики підтримки малого підприємництва. *Наукові перспективи (Серія «Державне управління»)*. 2025. № 5 (59). С. 263–278. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-5\(59\)-263-278](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-5(59)-263-278).
9. Климчук О. В. Розділ 2.2. Цифрова трансформація в системі управління економічною безпекою держави. *Цифровізація як чинник економічної трансформації та соціально-економічної безпеки України: теорія, практика, перспективи*: колективна монографія / за ред. А. В. Череп, І. М. Дашко, Ю. О. Огренич, О. Г. Череп. Рига, Латвія: Baltija Publishing, 2025. С. 128–178.
10. Klymchuk O., Korniychuk O., Yaremenko O., Lapshin S., Samborska O., Kovalov B. Global processes of solid biofuel production: Trends and prospects of its development in Ukraine. *Energy Reports*. 2024. Volume 12. Pages 5346–5355. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.egy.2024.11.007>.
11. Levytska I., Klymchuk A., Kozhushko S., Klymchuk O. Research on the role of investments in ensuring sustainable development of machinery enterprises in European Union countries. *Academy Review*. 2024. № 2 (61). P. 286–298. DOI: <https://doi.org/10.32342/2074-5354-2024-2-61-20>.
12. Materynska O., Klymchuk O., Kronivets T., Romanchuk L., Burlaka N. Sustainable development management: basic principles and tools of influence. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*, 2025, № 4. Pages 217–226. DOI: <https://doi.org/10.33271/nvngu/2025-4/217>.
13. Олійник, А. С., & Толочій, О. Р. (2025). Фактори ефективності проєктного менеджменту в умовах цифрової трансформації: концептуальний підхід. *Актуальні питання економічних наук*, (15). <https://doi.org/10.5281/zenodo.17214336>
14. Rumyk, I., Galetska, T., Klymchuk, O., Tkalenko, S., Derii, Z., & Seheda, S. Formalization of the influence of exogenous and endogenous processes on the financial activities of agribusiness enterprises. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2024. Vol. 1. Iss. №54. P. 282–294. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptop.1.54.2024.4227>.

16. Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Інститут масової інформації. URL: <http://imi.org.ua/>.
2. Інтернет портал для управлінців. URL: <http://www.management.com.ua>.
3. Інформаційний ресурс з описом інформаційної системи для: управління проектами «P5» компанії Primaveraf Sestems Inc. URL: www.primavera.com.
4. Інформаційний ресурс Міністерства економіки України і уповноваженого органу з державних закупівель. URL: www.me.gov.ua.
5. Інформаційний ресурс Світового банку (МБРР) з описом проектів і процедур проектних закупівель. URL: www.worldbank.org.
6. Методологія TenStep. URL: <http://www.tenstep.com.ua>.
7. Міністерство інформаційної політики України. URL: <http://mip.gov.ua/content/alina-frolova.html>.
8. Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: <http://ukrstat.gov.ua/>.
9. Офіційний сайт Державного агентства України з інвестицій та управління національними проектами. URL: <http://ukrproject.gov.ua/>.
10. Офіційний сайт Європейської Бізнес Асоціації в Україні. URL: <http://www.eba.com.ua/>.
11. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України. URL: <http://me.kmu.gov.ua/>.
12. Офіційний сайт Національного банку України. URL: <http://www.bank.gov.ua/>.
13. Підручники для студентів онлайн. URL: https://stud.com.ua/31796/menedzhment/teoriya_upravlinnya.
14. Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності: Закон України від 11.07.2014 р. № 1160-15. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1160-15>.
15. Рефлексивне управління продукцією в рамках розвитку промислового підприємства. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/4_2018/5.pdf.
16. Шаблиони проектної документації. URL: <http://www.pmexpert./library/material/files/project-templates.doc>.
17. Щорічне рейтингове дослідження «Ведення бізнесу». URL: <http://doingbusiness.org/>.
18. ISO 9000:2015. “Quality management system – Fundamental sand vocabulary” URL: <http://www.iso.org>.
19. ISO 9001:2016. “Quality management system – Requirements” URL: <http://www.iso.org>.
20. Workplace Flexibility Definition, Skills, and Examples. URL: <https://www.thebalancecareers.com/workplace-flexibility-definitionwithexamples-2059699>.